

Szerkesztőség:

PLEBÁNIA-HIVATAL,
 hová a lap szellemi részét
 illető közlemények kü-
 dendők.

Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová az
 előfizetési pénzek, a hirde-
 tések és ezeknek díjai, va-
 lamint a felszólamlások kü-
 dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva egész évre 4 frt, fél-
 évre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám 8 kr.

Felelős szerkesztő:

VIZ ZOLTÁN

Kiadótulajdonos:

SZERDAHELYI JÁNOS

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a
 kiadóhivatalhoz küldendők. Nyilttér sora 50 kr.

A dülözésről.

A viczinális utak, dülőutak és vakmes-
 gyék kijelölése megtörtént.

Felül is vizsgálatott.

A felülvizsgálati jegyzőkönyv szerint a
 vizsgálat a helyszínen eszközölt számtalan
 kereszt-, hosszmerések és összehasonlítások
 alapján a jelenbeni kitűzést a tagosítási
 állapottal általában mindenben megegyező-
 nek találta, ott pedig, ahol a tagosításnál
 is hibák csuszáltak be, vagy a mely részre
 semmi felhasználható adat nem volt, a nagy
 körültekintéssel eszközölt kitűzést sikeres
 megoldásnak declarálta.

Be van tehát fejezve a jól végzett
 nagy munka, mely a városnak közel hét
 ezer forintjába került.

A vállalkozó eleget tett, becsületesen
 megfelelt feladatának, most a város előljár-
 róságán van a sor, hogy a törvénynek,
 felsőbb rendeletnek és saját határozatának
 alapján a mérnöki kitűzésnek megfelelően
 helyreállítsa az utakat és vakdülőket, még
 pedig a lehető legnagyobb szigorúsággal,
 mert csak úgy érheti el a kívánt eredményt.

Követelje meg, hogy az egy vonalban
 elhelyezett állandó pontok bármelyikétől
 szabadon el lehessen látni a másikig.

Pusztíttasson el mindent

feltétlenül, a mi az út vo-
 nalba esik és a szabad lát-
 tást gátolja.

Ne tőrjön arasznyi elté-
 rést sem!

Ne engedje, hogy valaki azzal álljon
 elő, hogy hiszen csak harmincz-negyven
 centiméternyire van a fája az útban, nincs
 az akadályára senkinek, hogy maradjon
 meg.

Ne maradjon meg! Egy centiméter-
 nyire se legyen az útban! Ami út, az út!

Nem szabad engedni senkinek,
 semmit. Mihelyt valakinek engednek,
 akár az egész munkát semmisnek nyilvá-
 nítsák. Nem lesz abból akkor soha semmi.

Azután önmagának tartozik egy testü-
 let azzal, hogy legalább a saját határozatait
 respectálja.

Az első, legfontosabb teendő tehát,
 hogy az állandó pontok között
 a vonalak feltétlenül kiegye-
 nesítettessenek és hogy egyetlen
 esetben sem történjék kivétel.

Annál is inkább kívánatos, hogy az út
 vonalak kinyitassanak, mert idestova ide
 érkezik a kataszter, azt megelőzőleg pedig
 végtelenül üdvös lesz az egyénekenkénti bir-
 tokok kijelölése is, hogy úgy ne vegye fel
 a birtokokat tulságos rendtelenségben, amint
 vannak, girbe-görbe mesgyékkel, egyik több,
 másik kevesebb — már pedig a mesgye-

karókat fele munkával és pontosan csakis
 akkor lehet lerakni, ha a most kijelölt vo-
 nalak kinyitattak.

Az egyénekenkénti birtok kimutatás a
 rend miatt a sok per és igazságtalanság
 elkerülése végett is kívánatos. Azután meg
 csak illik a XIX. század végén, hogy ha
 valakinek földcskéje van, legalább tudja,
 hogy mennyi van, hol van és meddig tart?

A mesgyezésre a dülözés után még
 nagyobb lett a szükség, mivel hogy azzal
 oda jutottunk, hogy: medicamentum peior
 morbo.

Majd elmondom, hogy miéit.

Az igaz, hogy a kitűzés által a minis-
 teri rendelet végrehajtott, de egyuttal az
 is beigazoltatott, hogy az egyes birtokosok
 sérelme nem orvosoltatott.

Nevezetesen a kitűzéssel oly változások
 állottak be, melyek folytán a mesgye vo-
 nalak a mostani állapotjukban ebbe sehogy
 bele nem illeszthetők. S ez igen természe-
 tes. Már az eredeti szétosztásnál csúsztak
 be hibák, melyeknek következménye az
 volt, hogy egyesek járandósága nem volt
 meg és így az egész dülő területe sem fe-
 lett meg a térkép és a telekkönyvben fel-
 tüntetett adatoknak. Megindult tehát a ke-
 resgélés és magától értetődik, hogy az egyes
 mérések az egész határ felmérése nélkül
 még nagyobb eltéréseket, egész rendszertelenséget
 teremtettek. És

nyugalomra akart a három zarándok térni, midőn
 egyszer csak úgy tetszett a vezetőnek, mintha
 egy sikolytás tört volna elő a jég-hasadékokból.
 A fiatal festő nem hallott belőle semmit, de a
 bátor vezető lelkiismeretét, kötelesség érzetét
 azonnal felkeltette. Gyorsan kötéllel, csákánnyal
 látta el magát és ment a vihártóltomból éjszakába.
 Nyomon követte őt a bátor festő a szolgával és
 a mily gyorsan csak lehetett, siettek le a szikla-
 tömbök közt vezető félelmetes úton. A gletscheren
 megáll a vezető s egy hosszúra nyújtott kiáltást
 hallat, a melyet mohón elkap a hegyi szél.
 Hooiii — hooo! Azután előre tartott fülekkel hall-
 gatódzik... Gyöngén felhangzik a mélységből:
 „Segítség!” — — Az embereken borzadály fut
 keresztül, a kiáltás a gletscherből jó, valakinek
 a sok hasadék és üreg egyikében kell feküdni.
 De hol? A félelmes üregekhez lépnek és ismét
 kiáltanak. Ekkor közvetlen közelből szólal fel egy
 gyenge hang, alig hogy hallható, mert mellettök
 egy gletscher-malom zuhog bő tölcserben.

A vezető teljes erővel a jégbe üti csákányát,
 a festő pedig remegő kezekkel hurkolja a kötelet
 e támasztékra, a melynek most egy embert kell
 megtartani az örök jég mélységébe való utazá-
 sában.

A gletscher-hasadék szélén feküdvé kémlel
 le a vezető és az ő hiúszemei a setétség daczára
 megpillantanak ott lent egy emberi testet egy ki-
 álló jégdarabon feküdvé. Lekialt és gyöngén jó
 vissza a felelet. „Erősen tartsák!” szól oda a
 bátor ember a festőnek s aztán neki indul a bor-
 zadályos utnak a mélyre. A jégcsáklya körül há-
 romszorosan csavart kötél lassan forog le a festő és
 a szolga kezei alól, mind mélyebben süllyed a ve-
 zető. Egy rántás és — leért az ember. Egy borza-

TÁROZKA.

Szülőházamhoz.

Egy kis csigát, piczi csigát láttam:
 Babszemke volt házikója csak,
 Mégis nagyon szerette e házat,
 Mégis drága volt neki e lak —
 Szülőházam: így szeretlek én is,
 Te is nekem ilyen drága vagy,
 Ámbár te is nem vagy sokkal nagyobb,
 S terjedelmed tán ép olyan nagy!

Egy madarat, kis madarat láttam:
 Tenyéryi nagy volt kis fészke csak,
 Mégis forrón szerette e fészket,
 Mégis kincse volt neki e lak —
 Szülőházam: így szeretlek én is,
 Te is nekem drága kincsem vagy,
 Ámbár te is nem vagy sokkal nagyobb,
 S terjedelmed tán ép olyan nagy!

Egy kis méhet, apró méhet láttam:
 Piczike sejt volt a háza csak,
 Mégis ah, he szerette e házat,
 Mégis drága volt neki e lak —
 Szülőházam: így szeretlek én is,
 Te is nekem ilyen drága vagy,
 Ámbár te is nem vagy sokkal nagyobb,
 S terjedelmed tán ép olyan nagy!

SZÁSZVÁROSI V. JENŐ

Egy szomorú viszontlátás.

A. A.-tól.

Kedélyes meleg van a kis házikóban, a melyet a gondos Alpes-Egyesület állított a Gletscherek közé az alpesi zarándok használatára és üdülésére. Minden turista szükséglet részére gondoskodtak, csak a zivatar alkalmára nem, a mely már egy órahosszat teljes erejéből tombol. A hegyi vezető mind szótalanabbá lett, minél vakmerőbben űzte a déli szél a korbácsolt fellegetek és amint valódi hegymászó lépésben, a melynek tudvalevőleg az „idő engedés” a jelszava, felfelé haladtak az úton, a melynek oldalán szakadozott Gletscher-nyílások tátognak, még a jó hangulatú festő is elnémult, aki egy szolgától követve, emelkedett fel a jeges kanyarulatra. Minden tünet szerint a hegyi utazás teljesen el lett rontva és hibázva és csakugyan alig érte el a művész az ő időviszontagságedzette kísérelőjével az oltalmazó fedelet, már zuhogott az eső darával vegyest, zavaros ködgomolyagok borítottak el mindent szürkeséggel s mihelyt a hózuhatagok megindulnak, a helységen ifju és öreg felelemmel telik el.

Belől a szobában a tűzhely barátságos meleget áraszt, a lámpa pedig kedélyes világosságot és a magányos vendégek türelemmel fegyverezték fel magukat a fogsághoz. A házikó éléskamrája, a konzervek és üvegborok esetleg egy hétig biztosították az ott tartózkodást, de hogy mikor és hogyan fog sikerülni az emberlakta vidékekre visszatérni, azt egyedül az emberi sors intézője tudhatta.

Mint tél közepén, úgy szállott le az éj a barátságatlan, fagyos magaslatra. Már épen éji

mert évek hosszú során tartott a keresgélés, a dülöutak és vakdülök eltolása, a mesgyevonalak is legnagyobbbrészt kimozdultak a helyükből. A dülök most már helyükön vannak, a mesgyék meg annál kevésbé. Sőt sajátságos, de úgy van legtöbb helyen, hogy akiknek a rendszertelenség előnyére volt, most még inkább azzá lett és viszont.

Ha eddig rendtelenség és zavar volt és ha a dülözés nem segített azon, akkor a jelenlegi állapot még zavarosabb lett, a perlekedés és viszálykodás a szomszédok között még majd csak ezután fog hatványozott mértékben kitörni.

Ennek nem szabad megtörténni. A lakosokat az okatlan és végtelen perlekedéstől, költségektől megkímélni kötelessége a község előjáróságának.

Határozottassék el tehát a kitűzés szigorú végrehajtása és az egyénekenkénti birtokkimutatás. A rend, az igazság és nyugalom érdekében!

Suum cuique tribuere!

Mindenki használja ezentúl a saját földjét, ne a másét és ne az utat. Ha árkot akar, miután az ügysem a vízlevezetésre való, húzzon a saját földjén. Ha fásort akar, azt se ültesse az útra. Ha behelyezkedett, bár nem rosszakaratból is az úttestbe, hurczolkodjék vissza.

Rövid egy esztendő alatt minden rendbe jöhet úgy, hogy azontúl évtizedeken keresztül ujdonság számba jön a birtokper.

Most még egynehány dologra bátorodom a figyelmet felhívni.

Nyitassék ki azonnal a szelei-út, az újszászi határút, a czeglédi határút, a vasutest melletti út.

Akár közlekednek az út valamelyik részén, akár nem, ne használja azt senki.

Miért van évek óta felszántva az urasági földek és a XVI. dülöközötti, a XVI. és XVII. dülök közötti és a város kaszáló-

dályos szünet, ismét egy rántás a kötélen és összes erejük felhasználásával, lábaikat a jégbe megvetve huzza fel az emberi terhet a két férfi. Egy húzás és fönt a jégen fekszik a lebukott ember. Gyorsan megszabadítja a festő őt a kötéltől, elvonszolja odébb az örvénytől s aztán ismét leereszti a kötelet egy fohással remegő ajkain, hogy még egyszer sikerüljön egy emberéletet a Gletscherből kiragadni. — A nehéz vállalat sikerült, a vezető is felkerült.

Az idegent nagy fáradtsággal a házikóba viszik fel a meredek sziklákön. Meg van mentve! — Azután megvizsgálják az idegent: lába kitört, karjai zuzódást szenvedtek és a fején egy veszélyes seb tátong. A kötelékszekerényben talált anyagokkal a sebeket megmosták és bekötötték. Egy hálás pillantás jutalmazza a szamaritanus-munkát.

Több napi ápolása után a betegnek, egy schweizi kereskedőnek, aki egyedül nyomult a vadonba és a zivatartól meglepve az irányt elveszté, oldalt a Gletscherre került és a számtalan hasadék egyikébe esett. — megjavult az idő, a büszke jégóriások tündöklő napfényben ragyogtak, úgy hogy ennél felségesebbnek még soha sem mutatta magát a magaslat. A festő most már nem igyekezett az ő szándékolt Gletscher-utazására tovább, hanem a megkedvelt sebesült szállítására gondolt.

A házikó leltárából vett fonatos hordágyon csepelték a bátor emberek az ő sebesültjüket lefelé sok óráig, míg a legelső mezőségen egy vajkészítőben segítséget nem találtak.

A faluba vitetvén a sérült ember, az ő további gyógykezelését az előhívott orvos vette át. Híven kitartott a fiatal festő az oly ritka veszélyes úton megnyert barát beteg ágya mellett, értesítette ennek családját a szerencsétlenségről és gondoskodott nagy szorgalommal egészségéről. Amint aztán a feleség sietve előjött a további

jának mindkét oldalán levő dülöut egy jelentékeny része?

Határozottassék el a mesgyék kimutatása és a jelenlegi állapotnak megfelelő új telekkönyv készítése. Ugyan ki tudna eligazodni a jelenlegi birtoklásokon a régi telekkönyv szerint?

Hisz a legtöbb birtok más kézen van. Örökösök között oszlott meg. Felosztatott, összevásároltatott. És ki tudja, hanyadik kézen adták-vették a nélkül, hogy a megfelelő átiratásokról gondoskodtak volna.

És még egyet.

Tudvalevő a határdombok rendeltetése. Kétségtelen, hogy két-két határdomb között feltétlen egyenes vonalat kell határválasztóként elképzelni, — mi az oka tehát annak, hogy a bicskei úton egy czeglédi gazda két határdomb között majd tíz öles küllőjű félkör alakú, nagy darab földet felfogott az abonyi határból?

Szabad az? Szabad volt azt a bicskei út kitűzésekor érintetlen hagyni, a határsértést mintegy szentesíteni?

Tessék a czeglédi hatósággal egyetértve a határkiigazítást végrehajtani e helyen és egyúttal arról is gondoskodni haladéktalanul, hogy ugyanazon gazda földjén a szétrombolt határdombok felnyitassanak és azok elszántásáért a kellő, nagyon is illő büntetés kiróvassék.

Egyelőre ennyit. Szükség esetén többet.

Nulla.

Válasz.

Nincs a világon könnyebb dolog a gáncoskodásnál, még pedig az oly fajta gáncoskodásnál, melyvel nem annyira a közérdek szolgálta, mint inkább a nagy közönség mulattatása a fő czél.

E lap legutolsó két számában is egy vidéki fiók-fürjeeske röpködött városunkban, a másik héten pedig egy vidéki úr sétálgatott nálunk csodálatosképen mindig arra, a merre a fürjeeske szállodogált s ahol némi nemü közuti tatarozás hiány-

ápolás végzésére, csak akkor folytatta a festő tovább útját azon fogadalommal, hogy hallatni fog magáról.

Nem egészen mult el két esztendő a tartományban. Bár a levelírásához meg volt a jóakarata, de nem volt rá mindig idő. Nehány levél vándorolt Schweizből ki és Bajorországból ismét be a társnak szép országába, azután, mint ahogy ez az életben szokott történni, esend állott be és végül teljesen elmaradtak a levelek. A festő művészi kezeihez új megbízatások jutottak, a melyek őt teljesen lefoglalták s ennek folytán ama veszedelmes hegyi utazást már régen elfeledte.

Eljött a második év ősze s akkorára a megtisztelő feladat, hogy a „német Velence“ tanácsházát festményekkel ékesítse, csak nem befejezést nyert. Hogy örült a fiatal művész a sikernek, az általános elismerésnek!

Egy napon az a borzalmas hír jutott a fiatal festő szobájába, hogy kívül a tengeren a kikötő közelében két gőzhajó összeütközött, az egyik gőzös elsüllyedt és több emberélet tönkre ment.

A művész egy csónakon a szerencsétlenség helyére ment, ahol a bűvár a katasztrófa legelső áldozatát hozta fel a mélyből.

Egy férfi volt dült vonásokkal. Nagy Isten! A festő megremegett e tekintet láttára. A halott — semmi kétség! — a gletscher-hasadékból való idegen, a kis házikóbeli barát.

Ami az örökös jégnek nem sikerült, az sikerült a víznek.

A barát könnyes szemmel kérte el a holttestet és még szomorubb volt most a mulkorinál ama kötelesség, hogy a halott feleségét a szerencsétlenségről értesítse. Mig a vízbefuultnak neje megérkezett, a festő virrasztott a halott felett lelkében megröndülve a szomorú viszontlátás miatt.

zott, a mi bizony ilyen nagy dolog időben, — az adófizetések végrehajtás utján való behajtásának fölfüggesztése alkalmával megeshet még Bécsben is, nemcsak Abony mezővárosában, vagy nagy községében, vagy ahogy ezt a helységet a fürjeeskének leginkább tetszik nevezni.

Távol legyen tőlem, hogy a mi rend ellenes dolog, a mi esekély uton orvosolható, azokat szépiteni, sőt letagadni akarjam. A mi hiba, az hiba s a mi hiányos, az az lesz, még helyre nem hozatik, — de ázsiai állapotokat kiabálni itt, ahol a középítményeknél a haladás szemmel látható, bizony nem egyéb, mint a kákán való göres keresés.

Vegyük csak sorba azokat az ázsiai állapotokat:

A vasuti raktár mellett levő pocsolya fészek már rég meg volt csináltatva, midőn a vidéki ur a czikkirás gyakorlatát megkezdte és már annyira még sem vagyunk, hogy vidéki utazó-vigéceztől kérjünk tanácsot egy út kátyúnak miként való betöltésére.

Ami pedig a postához vezető utat illeti, hát egészen addig ki van a gyalog ut köveze az egyik oldalon, tessék a vigez urnak azon az oldalon menni s ne a másikon, — a megyei úttestet azonban nem igen áll módunkban keresztül kövezni.

Az artézi kút környékén pedig még Tantossy József barátunk dupla szemüvegén sem lehet sárfészket feltalálni, mert ami ott sár van, ott lesz az, ha gránittal kövezzük is ki, mert a kövezetről lefolyik a földre, a különbség csak annyi lesz, hogy most a kút körül van némi sár, mit a víz-hordó leányok esimálnak, locsolnak, — de aztán lenne a téglázat körül még nagyobb terjedelemben. Kossuth-szobra nem lesz oly finnyas, mint a vigez ur nagy városias izlése s bizony a fölül nyugodt lehet, hogy egy kis kilottyant vizért nem fog a városházához bekiabálni s a talapzaton sürgögni forogni.

Pity Palaty meg azon botránykozik meg, hogy nem tud eligazodni, hogy mezőváros-e Abony, vagy nagyközség. Nagy királynőnk Mária Terézia mezővárosnak nevezte el s ha erről a rangjáról nem tud szívesen lemondani, nem is lehet tőle zoken venni. Különben erre nézve van egy közgyűlési határozat, mely szerint ez ősi címet fenn kívánja tartani s utasítást adott egyik hivattott intézőjének, hogy ez irányban illetékes helyen felterjesztést tegyen, de hogy ez az ügy most hogy van, azt persze nem tudjuk; abból, hogy mezővárosnak tartja magát, micsoda rettenetes baj származhatnék, nem látjuk, tanácsot ülni ismét e tárgyban csakugyan „m i n e k a“. — mert régi jussunkat nem hagyjuk, a tanácsülés eredménye pedig nem lehet más, mint a jussról való — bár törvénykényszerítette — lemondás, már pedig ez is „m i n e k a?“

Nagyon sajnáljuk, hogy a fürjeeske épen akkor szállt hozzánk, midőn ejzel „egy hamarosan támadt vihar éjsötétségbe borítá a világot.“ Mert biz' olyan körülmények között Párisba is csak bosszusan érkezik az ember s neki mehet ott is a lámpa oszlopnak — ha nem ég rajta lámpa.

Hogy miért nem ég, annak a hevenhetedik oka, hogy nem gyújtották meg, vagy hogy nincs benne petroleum, — fényes hold világa mellett lámpást égetni megint csak és határozottan „m i n e k a?“

Hanem az már csakugyan „csintalan“ dolog, hogy egy ártatlan vidéki fürjeeske a koresmai záróra ellen háborog. Mert hát ez nagyon böles intézkedés, kiváltképen a helybeli — még fiatalabb fürjeeskékre való tekintettel, mert bizony a kivilágított koresma nyitott ajtaja sokkal vonzóbb és esábitóbb a fiatal — még a nem fiatal — kedélyekre is, mint a hüvös házi fegyelem...

Egyéb iránt a többiekre nézve tökéletes igaza van a fürjeeskének s nagyon kár, hogy azt a néhány alapos kifogást összekeverte a kevésbé lényegesekkel s hogy sok más dolgokat, — melyek a község beléletében a maradiság jellegével bíró visszás állapotokat teremtik, — nem hozta szónyegre, mert bár ezek a nógatások nem is hallatszanak a m e n n y o r s z á g b a, de mégis serkentőleg hat s ha egyéb haszna nincs, ez is elég — nekünk, a vidékiek pedig söpörjenek a maguk háza előtt.

T. G.

Szólótermelésünkről.

Mióta a filoxera hazánk legkiválóbb szőlőit elpusztította és folyton pusztítja, mint mindenki tudja, az immunis homok talaj lett a szőlőülte-

tésre felkarolva. Ott, hol a homok a juhoknak sem szolgált táplálékkal, ott, hol szeles időben az ember a Saharában képzei magát, ma szép termő szőlőkre találunk és az a hit, hogy a homokban jó bor nem teremhet, már régen megszűnt. És tény az, hogy vannak szőlőfajok, melyek a homokban eredetiségüket fentartják, azaz épen oly jellegű bort szolgáltatnak, mint a hegyen, sőt a csemege fajok legnagyobb részt csakis az ugynevezett futóhomokban termenek bőven. — Mégis sajnos, de igaz, ma már kénytelen a szőlősgazda azt a kérdést feltenni magának: érdemes-e szőlőt ültetni, kifizeti-e magát?

Míg a filoxera pusztította a hegyi szőlőket, a homoki szőlőkben különféle betegségek jelentkeztek, a melyek folytonos védekezést igényelnek.

Mivel más-más betegséget is kell ahoz használnunk, a mely körülmény az ugy is drágán előállított szőlőinket nagyon, de nagyon megrágitja. Az a szőlősgazda pedig, aki összetett kézzel nézi a pusztítást, az ugy sem boldogulhat.

Legkevesebb jövedelme a szőlőből pedig annak a szőlősgazdának lesz, aki szőlőjét csak időnként látogatja és magát az oda állított munkásra bizza.

Ezek után bátran állíthatjuk, hogy az a földmivelő, aki egyéb gazdasága mellett még szőlőt is akar maga művelni, mai napon nem boldogulhat azért, mert akkor, a mikor a szőlőben volna a legnagyobb, a legfontosabb munka végrehajtandó, június 15-től augusztus 15-ig, akkor épen a mezőgazdaságban is a legtöbb a munka, de kiváltképen július hónapban.

Pedig az idén épen július elején, a mikor kint az aratás legjobban folyt, kellett a harmadik permetezést megejteni a peronospora ellen, mert e betegség az idén jó ápolt szőlőben is észlelhető. Julius végén ismét kénporral kellett volna a szőlőfürtöket behinteni, mert az idén a lisztharmat nagyobb mértékben volt észlelhető, mint máskor. A kénpor ugyanis gyógyítja e betegséget, amely magára hagyva tovább terjed úgy, hogy a fürtök nem érnek be, felrepedeznek és ennek folytán a termés úgy mennyiségre, de kivált minőségre nézve sokat szenved.

Itt röviden említsük azt is, hogy az idén az antraknozisz is észlelhető, az is pusztít. Ez ellen eddig más orvosságot nem ismernek, mint a megtámadott szőlőfürtök irtását. Az antraknozisz szinte egy gomba betegség, mely a szél által tovább hordatik.

Tehát nekünk háromféle gombabetegség, Peronospora, Lisztharmat és Antraknozisz ellen kell küzdenünk. Ezen kívül 2-szer évente látogat meg a szőlőmoly is bennünket, ez ellen is nagyon szükséges, a küzdelem, mert ha szaporodni hagyjuk e rovarokat, kiszámíthatlan kárt okoznak.

De hogy a szőlősgazdák, akiknek szőlői csoportosítva vannak, t. i. ott, ahol sok szőlő van egy helyen, könnyebben célt érjenek a védekezéssel, szükségesnek tartjuk, hogy a védekezést kötelezővé tegyék és ez csak úgy lesz elérhető, ha a tulajdonosok nagyobb része ez óhajukat írásban foglalja és az illető hatósághoz fordul annak érvényre emelése végett. Ha nem lesz általánosan kötelezővé a szőlő védelme, akkor a szorgalmas gazda mindig szenvedni fog az indolens, gondatlan szomszéd miatt. Mi egy csekély szolgáltatást vélünk tenni úgy is nagyon terhelt gazdáinknak, hogy ez eszmét megpendítjük, mert más uton nem fognak soha célt érni a szőlőtulajdonosok. Tehát álljanak össze a gondosak, a szorgalmasok s majd a hatóság kényszeríteni fogja a gondatlanok és a lustákat is. Az eredmény mindenestre a jó ügy diadala fog lenni!

Egy szőlőtulajdonos.

MI UJSÁG?

— **Nagyboldogasszony ünnepe** lesz a jövő kedden, a midőn a kath. világ Szűz Mária menyemenetelét üli s egyszersmind mi magyarok annak emlékét is ünnepeljük e napon, hogy szent István első királyunk országát a Szűz-anyának pártfogásába ajánlotta s őt Magyarország nagyasszonyául jelentette ki.

— **A király születés napja** aug. 18-án a helybeli r. k. templomban ünnepi istentisztelettel tartatik meg az előbbi évek szokása szerint. Beharangozás reggel 8 órakor. A hatóságok külön meghívotnak.

— **Áthelyezés.** Géher János helybeli állomási főnök városunkból a központi forgalmi főnökséghez helyeztetett át Budapestre. — A midőn sajnálattal válunk meg a lelkiismeretes tisztviselőtől s társadalmi életünk egyik legrokonoszevebb alakjától, aki másfélévi ittléte alatt is kivívta maga számára a közbecsülést és szerepet, egyszersmind kívánjuk, hogy új, kevesebb gonddal és fáradsággal járó munkakörében találja fel teljes meglegedését és további előhaladását.

— **Új vasuti állomás főnök.** Az állásáról távozó állomás főnök helyére Kubinyi Gyula lett kinevezve. Azt hisszük, hogy e kinevezést közönségünk örömmel veszi tudomásul, miután a nevezett egyén, mint városunk szülötte s mint itt már hosszabb idő óta alkalmazásban levő tisztviselő ismeretes nálunk, aki ugy megnyerő módora, mint társadalmi műveltsége folytán biztosítékot nyújt arra, hogy az utazó közönség igényei mindenkor védelmet fognak nála találni. — Kubinyi Gyula pótlására Nagy-Marosról Protics László hivatalnok-gyakornok lett ideiglenesen ide helyezve.

— **Az önszegélyző új könyvelője.** A helybeli önszegélyző egylet f. hó 10-ikén, esü-törtökön választotta meg új könyvelőjét Hints József a fogyasztási adóhivatal vezetőjének személyében. Ő volt ez állásra az egyetlen pályázó, minthogy a pályázati fölhívás szövege szerint más nem is lehetett. Midőn egyrésztől üdvözljük az egyletet abból az alkalmából, hogy legelső tisztviselőjéül egy minden tekintetben korrekt egyént választott, másrésztől szívből gratulálunk a megválasztottnak új s a részére oly igen kompetens álláshoz. — Reméljük, hogy az egylet életében is egy új éra fog következni, mint a hogy azt egy 25 év óta egy és ugyanazon állapotban lévő pénzintézet virágzása és emelkedése megkívánja. Mert ha tekintetbe vesszük azon körülményt, hogy czeplédi intézetekből mennyi pénz jön ide drága kamatokért s mennyi van ott elhelyezve miféle kockázattal, akkor önkénytelenül arra a gondolatra kell jönnünk, hogy sokkal könnyebb és előnyösebb a vidéki pénzintézetek eljárása a kölcsönök nyújtásánál s a betétek elfogadásánál. Ez is mutatja, hogy az önszegélyző egyletnek ki kell bontakoznia abból a régi szervezetből, melybe alakulása alkalmával részint a kezdet nehézségei, részint az akkori kisebb arányú lokális igények helyezték. Adjon az Isten az egyletnek új hivatalnokával virágzó szép jövőt!

— **Kápolna-javítás.** A szolnoki úti temetőben levő Tallian-Balogh-féle kápolna már nagyon érezte az idő romboló hatalmát. A plebánia-hivatal a mult héten alaposan restauráltatta a 100 frt fenntartási tőke eddigi összes kamatainak, 42 frtnak erejéig.

— **Iskolaszéki gyűlés.** A helybeli r. k. iskolaszék f. hó 13-án d. u. 2/4 4 órakor hivatalos helyiségében gyűlést tart, a melynek tárgysorozata a következő: 1. Elnöki jelentés a kántor egyházhatósági megerősítéséről. 2. A jövő tanév költségvetésének megállapítása. 3. Bizottság kiküldése a számadások megvizsgálására. 4. Intézkedés a kántori deputatum folyósítása ügyében. 5. Esetleges indítványok.

— **Vihar.** F. hó 8-ikán az esti órákban hatalmas vihar vonult el községünk felett, mely jégesővel is lépven fel, sok helyen jelentékeny kárt tett főleg a dohányban és a szőlőben. A vihar erejét mutatja az a tény, hogy a vasuti indóháznál több fát kicsavart és azokat a mellettök álló teherkocsik oldalához esapta, minek folytán ez utóbbiak be is törtek. — Ugyanezen alkalommal többek felszólalása alapján felhívjuk előljáróságunk figyelmét azon körülményre, hogy ily sebes zápor alkalmával az esővíz egyes mélyedésekben megakad és a közlekedést akadályozza, egyesek kertjében pedig valóságos pusztítást visz véghez. Kívánatos volna, hogy e gödrös helyek levezető csatornával láttatnának el, hogy az ily vízmeleggyülemlek ne járjanak kárral és kellemetlenséggel a polgárságra.

— **Művész-estély.** Abonyi Gyula úr a nemzeti színház tagja pár nap múlva körünkbe érkezik s ez alkalommal — mint örömmel értesülünk — egy művész-estélyt fog rendezni néhány nemzeti színházi művész közreműködésével.

— **Kérelem az illetékes hatósághoz.** Van Abony városának egy korcsmája, melynek tulajdonosa a záróráról — úgy látszik — nem akar tudni, mert 4—5 tagból álló kártyázó társaság csaknem napról-napra estétől reggelig üti ott a csendest. Hogy minő kellemetlenséget szül ez a törvénykijátszás, azt legjobban meg-

mondhatnák ama családanyák, kiknek férjeikből alakult a kompánia. Nagyon szép lenne és több családnak a nyugalma adná vissza a t. előljáróság, ha a kártyabarlangot alaposan megfigyeltetné és a bűnöst v. bűnösöket a törvény szigorával sújtaná. Egy családanya.

— **Tüzeset.** Folyó hó 7-én Stern Jakab házánál egy fabódé kigyulladt, minthogy azonban kevés éghető anyag volt benne fölhalmozva, a tűz azonnal elfojtatott, úgy hogy a szét szedett rozoga bódén kívül más kár nem esett, annak a deszkái is még jó részben használható állapotban maradtak.

— **Kóbor cigányok garázdálkodása.** Az elmúlt napokban volt baja előljáróságunknak az oláh cigányok piszkos karavánjaival, egy alkalommal még tetlegességre is vetemedtek Fárao ivadékaival a csendőrséggel szemben, ami ugyan erélyes megtorlást is vont maga után. — Ujszászról kapjuk a tudósítást, hogy ott Lapu István tanyai lakostól f. hó 4-en több tárgyat elloptak a kóbor cigányok, asókat, tarisznyát, kalapot, asztalterítőt stb. — Vajjon mikor sikerül már a törvényes állapotnak teljesen kiirtani e mások kárával járó nomád-életmódot?

— **Nyári multság.** Fényesen sikerült multság volt ma egy hete az Erzsébet-ligetben, melynek tiszta jövedelme a helybeli izr. iskola alap javára lett fordítva. Az összes bevétel volt 285 frt 21 kr., kiadás volt 75 frt 21 kr., a jótékony célra maradt tisztán 210 frt. — A világposta jutalom tárgyait elnyerték: az I. díjat: Stern Ilonka, a II. díjat: Györgyi Lujza, a III. díjat: Klein Mórné. — A jótékony célra felülfizettek: Hartenstein Vilmos és Ignác (Gyoma) 10 frtot, Goldschmid Lipót 8 frtot, özv. Goldschmid Mária, Véli Samu, dr. Véli Zsigmond, Ungár Samu 5—5 frtot, özv. Altmann Gyuláné és özv. Weisz Adolfné 4—4 frtot, dr. Politzer Gyula (Bpest), dr. Hirn Márton, Hay Mór, Hay Károly, Pinter Gyula 3—3 frtot; Bamberger Lajos, Richter Arnold, Löffler Miksa, Beck Mihály, Löwenstein Simon, Altmann Samu, Vajda Adolf és menyasszonya, Schwartz József, Weisz Jenő (Berlin), Weiner Adolf 2—2 frtot; Thaly Gábor, Busztin Adolf, Havas Gyula, Aranyi Sándor, Véli Miksa, dr. Györgyi József, Róth József, Róth Dávid, Kubinyi Gyula, Deutsch Miksa, Goldschmid Artúr, Rudnyánszky László, Gross Gyula (Bpest), Politzer Mihály, N. N., Vajda Ferenc, Schwartz József (Kecskemét), Weiner Ida, Glatmer Mór (Eperjes), Polgár József, Staub Mór, Hoy Nándor, Schwartz Gyula (Bpest), Komáromy József, Neumann Ignác 1—1 frtot; Fekete Jakab (Arad), Havas Samu, Drubina Dániel, Czappert Zsigmond, Havas Ignác, Weisz Samu 50—50 krt. Fogadásból 1 frt. Összes felülfizetés 110 frt.

— **Jótékony célú műkedvelői előadás.** 1899. évi augusztus hó 13-án vasárnap a Kossuth Lajos-szobor alap javára az iparos ifjuság által adatik: Az igmándi kispap. Népszínmű 3 felv. Irta Bereczik Árpád. Rendező: Máthé Jenő. — Felülfizetések a hazafias cél érdekében köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Előadás után az „Erzsébet-ligetben“ táncmultság lesz, melyre az állóhelyi jegyek kivételével az összes jegyek egyszersmind belépti jegyül is szolgálnak. Kezdeté este 8 órakor. A nagyérdemű közönség szives pártfogását kéri az abonyi Kossuth-szobor bizottság.

— **Nyári multság Ujszászon.** Az ujszászi kaszinó fényesen sikerült táncmultságot rendezett a mult vasárnap br. Örczy Andor szőlőjében. Ez az életrevaló szomszéd község intelligenciájának összetartásával most is megmutatta, hogy a közérdekért minő lelkesedéssel tud fáradozni. Fáradozásának gyümölcse az a 154 forint jövedelem, mely a kaszinó könyvtára javára jutott. Elmondhatni, hogy városunk nagyszámu intelligenciájához is méltó lett volna az a siker, mely az ujszászi kaszinó táncmultságát minden tekintetben kísérte. De nemcsak jövedelme, hanem közönsége is nagy és válogatott volt ennek a distingvált multságnak. Már a kora délutáni órákban egymás után robogtak a szép lányokat és asszonyokat szállító fogatok a bárói szőlő pompás ligetekkel árnyalt hűse felé, hova többen vonaton érkeztek meg. Jelszalagos rendezőség fogadta a vonatnál, meg a multság színhelyén is a közönséget s az út mentén felállított nemzeti színű szőlők mutatták az irányt azoknak, akik még nem ismerték a bárói szőlőt, ezt az idilli fekvésű helyet. A lampionokkal gazdagon díszített tánchely suttogó tölgyek árnyában volt elkészítve, távolabb a czukrász és vendéglős asztalaival, akik

minden várakozást kielégítő készletükkel méltán megérdemlik az elismerést. A 100 főnél nagyobb közönség soraiban megjelent báró Orczy Andorné, mint védnök, is, akit a rendezőség remek bokrétaival, a közönség lelkes éljenzéssel s a jászberényi kitünő banda a Rákóczy dallamával fogadott. Vele érkezett meg férje, br. Orczy Andor s körülükben láttuk gr. Dessewffy Emilt, a község másik földes urát. Lévy plebános, a kaszinó elnöke, mutatta be azután a hölgyeket Orczy bárónénak, aki kedvességével, figyelmével s fesztelen viselkedésével mindenkit meglepett. Lelkesen folyt azután a táncz a hajnali óráig, míg a szünetek alatt tűzijátékok és konfetti-rendezésével szórakozott a derült hangulatban levő közönség. A négyeseket 36 pár tánczolta. Ide jegyezzük a jelen volt hölgyek közül hamarosan ezeket: Dobos Antalné, Balogh Istránné (Abony), Balla Kálmánné, Csizmadia Mátyásné (Rékas), Kiss Zsigmondné, Laczkovich Béláné (Rékas), Kovarezy Nándorné (Gyöngyös), Póka Lajosné, Skoumal Józsefné (Jászberény), Muhoray Elekné, Nagy Árpádné (Szolnok), Nerfeld Ferenczné (Szolnok), Farkas Ilonka (Abony), Nagy Margit (Koloszvár), Kiss Etelka, Skoumal nővérek (Jászberény), Muhoray nővérek, Ossikovszky Margitka (Abony), Laczkovich Aranka (Rékas), Póka nővérek, Lőrinczy Ella, Szentgály Irén (Szombathely), Erney Janka (Budapest), Misóka nővérek (Budapest), Simonyi Gizella (Győr), Nerfeld N. (Szolnok), stb.

— **Pestmegye agrarismusa.** Megyénk közleg. bizottsága f. hó 10-ikén ülést tartott, a melyen Serfőző Géza gazdasági jegyző előadása alapján javasoltatott a vármegye részéről állásfoglalás a gabonaüzso-ra ügyében. Mindenestre örömmel veheti ezt tudomásul gazdaközönségünk, mert ebből láthatja, hogy a földmívelő érdekek mind inkább tért hódítanak és diadalmasan hatolnak előre. Csak tovább a helyes úton!

— **Az ugorka ápolása.** Amint a nagy meleg beköszönt, azzal egyidejűleg fellép az uborkánál a keserű íz, mely annak élvezetét nagyon megrontja. Miután a tapasztalat szerint ennek az az oka, hogy a hőség a leveleket lankasztja s így az ugorka árnyék nélkül maradván, a nap hevének tétetik ki, azért aki ezt elakarja kerülni, arra kell törekedni, hogy az ugorka folyton árnyék által védetten fekdjék. Az ugorkákat tehát a levéllel kell befedni s a leveleket a lankadástól a kellő öntözéssel kell megóvni.

— **Az iszákosság ellen.** Dániában az a szokás, hogy ha részeg embert botrányos viselkedése miatt a rendőrségre vagy haza kell szállítani, másnap megidézék azt is, aki az utolsó pohár borral kínálta a részegségen ért embert. Ez a csábító viseli azután a részeg ember hazaszállításának költségeit, sőt visszaesésért be is zárják. — Bizony nem ártana nálunk is ily féle törvény, talán így kevesebb lenne az oly felkiismeretlenek száma, akik gyönyörűségüket találják mások leitatásában!

— **Utak rendezése.** A megyei utak rendezése mind nagyobb és nagyobb arányokat kezd ölteni. Így Félégyházától Ceglédig, Cegléd-től Szolnokig legközelebb megkezdik az utak kikövezési munkálatait. Ez ügyben a minap egy kir. műszaki tanácsos és egy kir. főmérnök is járt Cegléden. A már rendezett utakat aztán az állam veszi kezelésbe.

— **Lopás.** Tömösközi József és Körtvési Ferencz kocseri (tanyai) lakosoktól folyó hó 3-ikára virradóra a szabad legelőről 3 lovat 280 forint értékben ismeretlen tettesek elloptak. A megejtett nyomozás eddig még nem vezetett eredményre.

— **Magyar kivándorlók Amerikában.** Hegedüs Loránt pár év előtt Amerikában járt s fáradságos útján tapasztalást és becses adatokat gyűjtött Amerikába vándorló honfitársaink sorsáról. Amit látott s megfigyelt, azt most összegyűjti egy cikksorozatba, melynek első része most jelent meg a Budapesti Szemle augusztusi füzetében. Érdekes és tanulságos s nem egy helyütt megrázó olvasmány ez. Ebből vesszük ki a következőket:

Sok ceremónián kell átesnie az Amerikába érkezett kivándorlónak. A Barge Office-ban a partraszállás után azonnal megkezdődik a nagy mustrálás. De csak a másod- és harmadosztályú utasok mennek keresztül ezen, az első osztályú utasok között nem keres „hivatlan” bevándorlót az amerikai kormány. A mustrálás azzal kezdődik, hogy az orvos elsétáltatja a jövevényeket, a felügyelő pedig a „gyanus” asszonyokat nézi. Amint láttam, ennek nemcsak az az eredménye,

hogy az örülteket, hülyéket rögtön visszaküldik Európába; nemcsak az, hogy például 1897-ben 1223 beteget vittek a kivándorlók kórházába s ezek közül 115-öt megint Európa kapott vissza; nemcsak az lesz ebből, hogy a prostituáltakat nem engedik kikötni, hanem olykor — s ezt nem ok nélkül emelem ki — fehér „Detention Card”-ot kapnak az együtt szökő párok azzal, hogy vagy visszaviszi őket a gőzös, vagy ott mindjárt pap elé lépnek. Azt a munkást, aki „szerződött” munkára érkezett Amerikába, azonnal visszaküldik oda, ahonnan jött. Az amerikai törvény határozza így. De az sem maradhat ott, aki pénz nélkül érkezett oda. Legalább harmincz tallérnak kell a kivándorló zsebében lenni, hogy befogadják az Egyesült Államokba. 1882-ben szorították meg nagyon a bevándorlást, amikor 800.000 jövevény érkezett Amerikába s az Unió népe hangoztatni kezdte, hogy: elegen vagyunk.

— **A polgári leányiskola Szolnokon** most adta ki első értesítőjét, a melyet és amelylyel kapcsolatban az itt lakó szülőket is érdeklő polgári iskolát a következőkben ismertetjük:

Az értesítőt Ellmann Elvira igazgató-tanítónő szerkesztette. Legelől Eötvös Károly Lajos tanfelügyelő emlékbeszéde van közölve, melyet az a mult év nov. 19-ik napján a városház nagytermében tartott Erzsébet-emlékünnepen mondott el. A szép beszéd t az elhunyt királynénk iránti rajongó tisztelet lengi át. — Ezután el van mondva, a II. cikksben, hogy mikép létesült Szolnokon tavaly az I. osztályú polgári leányiskola. Szolnok város a mult év ápril havában folyamodott az államhoz, hogy 11 éve fentartott felső népiskoláját, mely a fejlődésre képtelennek mutatkozik, vegye át és fejleszse négy osztályú polgári leányiskolává. Bár a miniszter elvben elfogadta a kérelem teljesítését, de a költségvetésre való tekintettel az átvétel időpontját még nem határozta meg. Miután azonban 40 gyermek szülője már a mult év szept. 1-ére óhajtotta és kérte a várostól, az iskola fentartó város késznek nyilatkozott helyiség adásra és annak bebutorzásra s esetleg az ig. tanítónő fizetésének pótlására. A szervezés többi munkáját a tanfényelőre hagyták. A tandíj 20 frtban lett megállapítva s 930 frt gyűlvén be e czímen, a város jelentékenyebb megterhelteése nélkül biztosította az iskola. Az intézetbe felvételt 39 rendes és 3 magántanuló, vallás szerint 19 róm. kath., 18 izr., 3 ev. ref., 1 ág. ev. A tanintézet történetéből kiemelkedik az Erzsébet-napi emlékünnepe, a mindön is határozatba ment, miszerint az iskolát örök időkre Erzsébetről nevezik el, hogy e név legyen annak programja s kifejezze annak

nevelési irányát, hazafias, istenfelő, emberszerető szellemét!

Az 1899—1900. tanévre a fölvételek és beíratások szept. 5-ig fognak tartatni d. c. 9—12 óráig az iskolahelyiségben.

— **A szolnoki ipariskolai értesítő** az 1998/9. tanévről Merényi György igazgató szerkesztésében jelent meg s rövid, de hű képét mutatja be az iskola működésének. Az igazgatói jelentés azon körülményt emeli ki, mint a teljes siker akadályát, hogy a tanoncok többnyire a tanév közben változtatják helyüket vagy szabaddítatnak fel. Ha a tanév elején, illetve júliustól szept. 16-ig történnének ezek, akkor lehetne a tananyagot teljesen végeztetni a tanulókkal. — Mindenesetre ez komoly igazság, a melyet a mi ipariskolánk tanulóira is lehet alkalmazni. — A tanulók száma 364.

— **Eladó föld.** Abony város területén 24 hold első osztályú fekete föld, fás gyümölcsös kerttel, gazdasági épülettel, szép lakással külön-külön vagy egészben eladó. Cím lapunk kiadóhivatalában megtehető.

Szerkesztői üzenetek.

Cz. E. Miskolcz. A jó kívánatokban megnyilatkozó figyelemért köszönet. Adja Isten, hogy reményeitek bevaljanak. Lehet, hogy nem sokára levelet is küldök. A lap tisztelet-példány. Üdvözlét.

V. J. Szolnok. Az ily aktualis dolgot különösen örömmel vesszük. Köszönet szives munkálkodásáért!

4 Z. Ujpest. Köszeg helyett Fiumében czápázní — nagy sajtóhiba!

Hirdetés.

Van szerencsénk a t. gazdaközönséggel tudatni, hogy **gabonabevásárlással** foglalkozunk. Kérjük tehát a t. gazdálkodó urakat, hogy bennünket üzletükben nagy mintákkal felkeresni sziveskedjenek, ahol is mindennemű gabonákat a legmagasabb napi árakon fogunk megvenni.

Tisztelettel
Pintér testvérek.

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherczeg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót főherczeg rendkívül meg van elégedve az asbesttalppal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttalppal, ugyanannál a cipésznel s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szalonzipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárcapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetéti cipők kitűnőeknek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szives tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17.

17—50

tisztelő hive
WEKERLE SANDOR.

Óvjuk lábainkat hidegtől, nedvességtől és meghűléstől.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyúkszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idejű viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Hőgyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbesttalppal készítette el.

Kettősvastagságú 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr., GYERMEKEKNEK FELE.

Az asbesttalppal készített cipők kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállítattott.

Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

VISZONTELADÓKNAK MEGFELELŐ ÁRENGEDMÉNY.

Általános asbestáru-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-u. 18.